

27 grudnia: ?wi?tego Jana, Aposto?a i Ewangelisty

Tekst Ewangelii (J 20,2-8): Pierwszego dnia tygodnia Maria Magdalena pobieg?a wi?c i przyby?a do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kocha?, i rzek?a do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go po?o?ono». Wszed? wi?c Piotr i ów drugi ucze? i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi ucze? wyprzedzi? Piotra i przyby? pierwszy do grobu. A kiedy si? nachyli?, zobaczy? le??ce p?ótna, jednak?e nie wszed? do ?rodka. Nadszed? potem tak?e Szymon Piotr, id?cy za nim. Wszed? on do wn?trza grobu i ujrza? le??ce p?ótna oraz chust?, która by?a na Jego g?owie, le??c? nie razem z p?ótnami, ale oddzielnie zwini?t? na jednym miejscu. Wtedy wszed? do wn?trza tak?e i ów drugi ucze?, który przyby? pierwszy do grobu. Ujrza? i uwierzy?.

«Ujrza? i uwierzy?»

Rev. D. Manel VALLS i Serra
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w liturgii obchodzimy ?wi?to Jana aposto?a i ewangelisty. Dzie? po Bo?ym Narodzeniu Ko?ció? obchodzi ?wi?to pierwszego m?czennika chrze?cija?stwa ?wi?tego Szczepana. Nast?pny to w?a?nie dzie? ?wi?tego Jana, tego który najlepiej i najg??biej zanurzy? si? w tajemnic? S?owa wcielonego, pierwszy teolog i wzór wszystkich teologów. Wersy jego Ewangelii, które dzisiaj rozwa?amy pomagaj? nam spojrze? na Bo?e Narodzenie z perspektywy Zmartwychwstania Pana. W rzeczywisto?ci Jan zastaj?c pusty grób «ujrza? i uwierzy?» (J 20,8). Ufaj?c ?wiadectwu Aposto?ów tak?e my zostajemy poruszeni, aby w ka?de Bo?e Narodzenie “ujrze?” i “uwierzy?”.

Kto? mo?e prze?ywa? owo “ujrze?” i “uwierzy?” w narodzeniu Jezusa, wcielonego S?owa. Jan, poruszony w sercu, a trzeba te? doda? dzi?ki ‘?asce’, “widzi” dalej ni? to, co jego oczy w danym momencie mog? rozwa?a?. Tak naprawd? do swojej wiary

nie potrzebuje on “oglądania” Chrystusa. Oznacza to pośrednio pochwałę tych, którzy «nie widzieli, a uwierzyli» (J 20,29), szczytowy moment dwudziestego rozdziału Ewangelii.

Piotr i Jan “biegli” razem do grobu, ale tekst zdradza nam także, że Jan «ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu» (J 20,4). Wydaje się, że Jan bardziej popychało pragnienie bycia znowu u boku Tego, którego kochał, Chrystusa, nie tylko podążanie wraz z Piotrem, wobec którego w geście oczekiwania i tak uznaje pierwszestwo Apostolskie, aby to Piotr był pierwszym, który wejdzie do grobu. Ze wszystkich się, z pełnym sercem pełnym pragnienia “bieg” Jan i “wyprzedził” – to wyraźne zaproszenie nas do podobnego przeżywania wiary z żarliwym pragnieniem spotkania Zmartwychwstałego.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię?

•

«Obecność Jana przy ślubku Pańskim nam mówi: spójrzcie, co jest przygotowane dla tych, którzy ofiarują się Bogu z czystym sercem. Cała niewyczerpana pełnia życia zarówno ludzkiego, jak i boskiego Jezusa, jest mi w zamian przyznana po królewsku.» (święta Teresa Benedykta od Krzyża)

•

«Trudno o lepszy komentarz do ‘nowego przykazania’, niż słowa Jana. Prośmy Ojca o przeżywanie, choć zawsze w sposób niedoskonały, tak intensywne, by zarażał nim wszystkie osoby, które spotkamy na naszej drodze.» (Benedykt XVI)

•

«Opierajcie się na słowach św. Jana (“Słowo stało się ciałem”, J 1, 14), Kościół nazywa Wcieleniem” fakt, że Syn Boży przyjął naturę ludzką, by dokonać w niej naszego zbawienia. (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 461)